

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201463
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919201463.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX/X, XXX XX M., v konaní o zaplatenie 746,41 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 746,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 746,41 Eur od 21.02.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že medzi jeho právnym predchodcom VÚB, a.s. a žalovaným bola dňa 19.09.2013 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a na jej základe sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 % a žalovaný mal schválený úverový rámec 300 Eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 Eur. Dlžný zostatok je debetný zostatok. Posledný kalendárny deň v mesiaci bol kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne bol v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Nakoľko žalovaný nedodržiaval platobnú disciplínu, žalobca ku dňu 17.02.2019 vystavil nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.01.2019 obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s konečným zostatkom vo výške 746,41 Eur.

2. Okresný súd Trebišov vydal v súlade s návrhom žalobcu dňa 22.05.2019 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd uznesením zo dňa 04.12.2019 platobný rozkaz zrušil. Žalovanému súd doručoval žalobu spolu s prílohami zákonným spôsobom podľa § 116 ods. 2 CSP.

3. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len CSP), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávania. Pojednávanie (v spotrebiteľských sporoch) nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 Eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

5. V predmetnom konaní bolo predmetom konania zaplatenie sumy 746,41 Eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, rozhodol súd spor podľa § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 20.01.2020. Strany sporu sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, výpisom z pôžičkovej karty, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditnej karty VÚB, a.s. a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Pôvodný veriteľ VÚB, a. s. prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding ako jeho zástupcu na základe plnej moci a žalovaný ako zákazník uzatvorili dňa 19.09.2013 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX s úverovým rámcom 300 Eur a výškou mesačnej splátky 10 Eur. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 17.02.2019 nový výpis z bankovej karty s konečným stavom ku dňu 31.01.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s konečným zostatkom na úhradu vo výške 746,41 Eur.

8. Podľa Článku VI., bod 37. Obchodných podmienok, dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou. Výška úrokovej sadzby je určená bankou a uvedená v cenníku.

9. Zo žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že úroková sadzba bola 1,9% mesačne, 22,80% ročne, štandardná mesačná splátka 30 Eur, predschválený úverový rámec 900 Eur.

10. Z predloženého prehľadu histórie transakcií na bežnom účte za obdobie od 27.09.2013 do 31.01.2019 vyplýva, že žalovanému boli vyrubené poplatky ako náklady vymáhania do vyhl. okamžitej splatnosti v sume 1x 24,90 Eur, 2 x po 6,64 Eur, 1-krát po 16,60 Eur. Odo dňa 31.12.2015 mu boli účtované iba štandardné úroky a sankčné úroky. Dňa 02.12.2015 žalovaný uskutočnil posledný výber z predmetného účtu a odo dňa 29.02.2016 už žalobca prestal viesť správu kartového účtu.

11. Súd uznesením zo dňa 03.06.2019 č.k. 17Csp/75/2019-55 pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155 vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1, veta prvá, zákona č. 129/2010 v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

22. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o spotrebiteľský spor, súd sa prednostne zaoberal posúdením nároku v zmysle § 54a OZ, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Ust. § 54a OZ bolo doplnené do Občianskeho zákonníka zákonom č. 343/2018 Z.z. účinným od 05.12.2018. Jeho účelom je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkony dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Za účelom zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov (teda nielen dlžníka, ale aj veriteľa) uvedená novela zákona stanovila aj prechodné ustanovenie - § 879v OZ - upravujúce podrobnosti stretu časovo rozdielných predpisov a toto prechodné ustanovenie účinné od 05.12.2018 jednoznačne upravuje prípady, ak konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo začaté pred účinnosťou tohto zákona, tak sa dokončí podľa doterajších predpisov. Keďže v prejednávanej veci bola žaloba na súd podaná dňa 28.03.2019, pričom ide o spotrebiteľský spor, bolo povinnosťou súdu uvedené ustanovenie v konaní aplikovať - ex offio posúdiť otázku premlčania uplatneného nároku.

23. V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

26. K poslednému čerpaniu žalovaným z bežného účtu došlo 01.12.2015 v sume -20 Eur a žalobca mohol už nasledujúceho dňa uplatniť svoje právo. Od uvedeného dátumu žiadne transakcie na účte žalovaného vykonávané neboli, účtované boli len štandardné a sankčné úroky, náklady na vymáhanie. Od 29.02.2016 žalobca žalovanému už neúčtoval poplatok za správu kartového účtu, na účte neboli vykonávané žiadne transakcie, nie je preto preukázané tvrdenie žalobcu o trvaní zmluvného vzťahu po uvedenom dátume. Nakoľko už v roku 2013 bol na účte žalovaného vykazovaný záporný zostatok a neboli vykonané žiadne transakcie, súd je toho názoru, že žalobca mohol vykonať úkony smerujúce k vymáhaniu nároku na zaplatenie poskytnutého úverového rámca. Preto je nepochybné, že v čase podania žaloby dňa 28.03.2019 už bol nárok premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

27. Všeobecná trojročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Všeobecná 3-ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve (pozri R 1/1998).

28. Trojročná premlčacia doba uplynula dňa 01.12.2018, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 28.03.2019. Nárok žalobcu je tak podľa názoru súdu premlčaný. Premlčaniu celého nároku navyše nasvedčuje aj skutočnosť, že dňa 29.02.2016 právny predchodca žalobcu naposledy účtoval žalovanému poplatok za správu kartového účtu.

29. Pre úplnosť súd uvádza, že praktiky banky, keď žalovaný bol dlžníkom od r. 2013, kedy bol jeho výpis z pôžičkovej karty v mínusovom stave, banka takýto stav tolerovala viac rokov (až do 31.01.2019) účtovala rôzne úroky, štandardné, sankčné, poplatky za správu kartového účtu a pod., takéto konanie teda nemôže požívať právnu ochranu.

30. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto konaní mal úspech v celom rozsahu žalovaný, keď súd žalobu zamietol, preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaný si však trovy konania neuplatnil ani zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplynuli, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.